

Po trzecie, Sąd naruszył zasady równego traktowania, niedziałania kar wstecz, legalności oraz proporcjonalności poprzez nieobniżenie grzywny nałożonej na wnoszącego odwołanie w związku z (dopuszczeniem) zastosowania obostrzonej w 2005 r. polityki w dziedzinie grzywien, w sytuacji, w której to zastosowanie było konsekwencją przyznanego przez Sąd wyjątkowo długiego czasu trwania postępowania administracyjnego, co z kolei było spowodowane wyłącznie opieszałością Komisji.

Po czwarte, Sąd błędnie zinterpretował i zastosował zasadę proporcjonalności poprzez zezwolenie Komisji na obliczenie wyjściowej kwoty grzywny na podstawie obrotu wnoszącego odwołanie włącznie z kwotą podatku akcyzowego, co doprowadziło do przecenienia rzeczywistego wpływu wnoszącego odwołanie na konkurencję oraz do ustalenia wyjściowej kwoty grzywny w zbyt dużej wysokości.

Po piąte, Sąd błędnie zinterpretował prawo do obrony oraz prawo do dobrej administracji uznając, że wnoszący odwołanie nie powinien mieć dostępu do odpowiedzi Inbev na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów. Wnoszący odwołanie wskazał w wystarczający sposób, że dokument ten zawierał materiał dowodowy odciążający go.

(¹) Decyzja Komisji C(2007) 1697 z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 81 [WE] (sprawa COMP/B-2/37.766 — Niderlandzki rynek piwa).

(²) Decyzja Komisji 2003/569/CE z dnia 5 grudnia 2001 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 81 [WE] (sprawa nr IV/37.614/F3 PO/Interbrew i Alken-Maes) (Dz.U. L 200, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-240/07 Heineken Nederland BV i Heineken NV przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 2 września 2011 r. przez Heineken Nederland BV i Heineken NV

(Sprawa C-452/11 P)

(2011/C 340/15)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszące odwołanie: Heineken Nederland BV i Heineken NV (przedstawiciele: T.R. Ottervanger i M.A. de Jong, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o

— uchylenie w całości lub w części zaskarżonego wyroku, zgodnie z zarzutami podniesionymi w niniejszym odwołaniu, w zakresie w jakim oddała on skargę [wnoszących odwołanie],

— stwierdzenie nieważności w całości albo w części decyzji (¹) w zakresie, w jakim dotyczy ona [wnoszących odwołanie],

— uchylenie albo obniżenie kwoty grzywny nałożonej na [wnoszące odwołanie],

— tytułem żądania ewentualnego, zwrócenie sprawy do Sądu do rozpoznania zgodnie z kwestiami prawnymi poruszanymi w wyroku Trybunału,

— obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojego odwołania wnoszące odwołanie sześć zarzutów:

W pierwszym zarzucie wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd niesłusznie orzekł, że Komisja nie miała obowiązku udzielenia dostępu do odpowiedzi Inbev na zarzuty.

W drugim zarzucie wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył prawo uznając, że Komisja miała podstawy by zakładać, odnośnie do sektora konsumpcji domowej, że zachowania danych przedsiębiorstw podlegają kwalifikacji łącznej jako porozumienia lub uzgodnione praktyki.

W trzecim zarzucie wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd przekroczył swoje kompetencje i dopuścił się naruszenia prawa poprzez sposób jego oceny stwierdzenia początku naruszenia.

W czwartym zarzucie wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa nie biorąc pod uwagę okoliczności, że na wnoszące odwołanie nałożono grzywnę o znacznej wysokości wyłącznie z uwagi na fakt długiego okresu trwania postępowania administracyjnego, spowodowanego przez samą Komisję.

W piątym zarzucie wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd w szczególności poprzez brak porównania (albo w każdym razie w sposób niedostateczny) z browarem belgijskim Interbrew/Alken-Maes dopuścił się naruszenia prawa przyznając, że Komisja nie działała z naruszeniem zasady równego traktowania.

W szóstym zarzucie wnoszące odwołanie podnoszą, że obniżenie przez Sąd grzywny o 5 % z uwagi na znaczny okres trwania postępowania administracyjnego jest niewystarczające, zważywszy na szczególnie wysoką kwotę nałożonej na nie grzywny oraz z uwagi na fakt, że Komisja w żaden sposób nie uzasadnia przekroczenie rozsądnego terminu.

(¹) Decyzja Komisji C(2007) 1697 z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotycząca postępowania na mocy art. 81 WE (sprawa COMP/B/37.766 — Niderlandzki rynek piwa)